

ABSTRACT HORIZONS

Kiállító művészek: BARÁTH Áron, BORUZZS Ádám, FORGÓ Árpád, KISS Adrienn Mária, KOVÁCS Zoltán, Sonia NAVARRO, SALLAY Dániel

Megnyitó: 2024. július 11., 18:00 óra

Kurátorok: Farkas Tiffany és Molnár Ani

Megtekinthető: 2024. július 12. – 2024. október 5.

A Molnár Ani Galéria évek óta rendszeresen rendezi meg nyári csoportos kiállításait, amely idén az absztrakt művészet különböző irányzatait képviselő, külföldi és magyar, fiatal és középgenerációhoz tartozó, feltörekvő és már elismert alkotók műveit állítja párbeszédbe. Az *Abstract Horizons* című kiállításon szereplő művészek az absztrakció régmúltra visszanyúló szabad formanyelvét alkalmazzák, hogy olyan kortárs jelenségekre reflektáljanak a hagyományosnak tekinthető médiumokon – festészet, grafika és szobrászat – keresztül, mint a térérzékelés különböző aspektusai a kiberterek korában, az organikus tendenciák feltörekvése vagy a női lét kérdései. A számos új tendencia esztétikai világában azonban a múlt század irányzatai, többek közt a color field vagy az akciófestészet mellett például a konstruktivizmus hatásai is felismerhetőek – ezeknek a mozgalmaknak az attribútumai jelennek meg a művekben, kortárs kontextusban újragondolva, egy sajátos vizuális metanyelvvel alakítva.

A kiállítás egyik fókuszában a nemzetközileg elismert spanyol művész, Sonia NAVARRO (1975) munkái állnak. A 2023-ban BMW festészeti díjat nyert Navarro műbőrből, nemezből és különböző textilekből varrja képeit, amelyek idén a madridi Reina Sofia gyűjteményébe is bekerültek. A művész nagymamájától tanult varrni; képeinek expresszív varrástechnikája egyszerre sugallja a női teremtő erőt, és helyezi fókuszba a képzőművészet színterén a női munkakörök terepére száműzött varrást. A kivágott geometrikus formákból kollázsolt képek a geometrikus absztrakció konstruktivista hagyományaihoz is visszanyúlnak. Ahogy a konstruktivisták közül több nőművész – pl. Ljubov Popova vagy Sophie Taeuber-Arp –, úgy Navarro is a textil médiumához fordult, hogy megkérdőjelezze a képzőművészet és kézművesség közötti éles határt és hierarchikus különbséget.

KISS Adrienn Mária (1978) Georgia O’Keffe munkássága előtt tisztelegve emeli be saját művészetébe a női szimbolikát, a vibráló, allegorikus virágmotívumokat, amelyeket éles, geometrikus formákká redukál. Kiss a geometrikus és organikus fogalompárok szintézisét keresi fali objektjeiben. Az elmúlt években az organikus művészet egyre inkább előtérbe került, köszönhetően többek között az ember ösztönös természet iránti vágyódásának és a környezettudatosság növekedésének is. SALLAY Dániel (1985) szobra a szigorú és éles geometrikus elemekkel kontrasztban, az organikus absztrakció buja és esetleges alkotási folyamatával, formavilágával és a természeti formák, mintázatokat és anyagok szelídségével mutat rá a már említett organikus tendenciák feltörekvésére.

Az elmúlt pár évtized mediális változásainak következtében, többek közt a kiberterek megjelenésével a szobrászat folyamatosan új kérdéseket vet fel, és új kontextusokban vizsgálja legfontosabb feladatát: a tér, forma és az emberi érzékelés kapcsolatát. FORGÓ Árpád (1972) formázott vásznai a geometriai eljárások (tükrözések, forgatások, elmozdítások) alkalmazásával és a fénylő, gradiens akrilfelületek plaszticitásával tárják fel a térérzékelés különböző aspektusait. A festészet utáni absztrakció hagyományaiban gyökerező művek előre meghatározott moduláris rendszerekből építkeznek, ritmikusan hullámszerű sík és térbeli elemekkel definiálják újra a kép és objekt közötti határt. KOVÁCS Zoltán (1991) klasszikus geometrikus szobra hasonlóképpen modulokból, matematikailag ismétlődő azonos formákból épül, amelyek elhatárolt tereket és kivágásokat hoznak létre. A művész betekintést enged a szobron belüli,

intim terekbe is, felfedve ezzel a panelekből hegesztett szobor nyers immanenciáját, a precízen megmunkált felületek mögé bújt anyag anyagiságát.

A kiállításon bemutatott BARÁTH Áron (1980) és BORUZZS Ádám (1990) festményei éles ellentétben állnak a geometrikus absztrakció kimért esztétikájával, és a véletlen szerepére, valamint a gesztusra helyezik a hangsúlyt. Baráth festményein a szenvedélyes, ösztöni mozdulat kap főszerepet, amelyet a test és a sajátos eszközök épp úgy irányítanak, mint a digitális színpalettákra emlékeztető gradiens háttér. Boruzs festményei ellenben sokkal inkább tervezett akcióképek, amelyek a digitális jelfeldolgozó programok vizualitásában és a mechanikus hullámformák kaotikus mintázatában gyökereznek. Képeinek legfelső rétege pasztózus festékek kontrollált oldalirányú elmozdításával születik, amit bár tudományos megalapozottság és hosszas tervezés előz meg, a pillanatnyi gesztus végkimenetele mégis esetleges marad.

////

ABSTRACT HORIZONS

Exhibiting artists: Áron BARÁTH, Ádám BORUZZS, Árpád FORGÓ, Adrienn Mária KISS, Zoltán KOVÁCS, Sonia NAVARRO, Dániel SALLAY

Vernissage: 11 July 2024, 6 pm

Curators: Tiffany FARKAS and Ani MOLNÁR

On view: 12 July 2024 – 5 October 2024

Ani Molnár Gallery has been regularly organizing its summer group exhibitions for many years now, this year bringing into dialogue the works of both emerging and established, Hungarian and foreign artists, who represent various tendencies of contemporary abstract art. The artists featured in the exhibition Abstract Horizons utilize the aesthetic language of abstraction, which has deep historical roots, to reflect on contemporary phenomena through traditional media such as painting, graphics, and sculpture. These phenomena include various aspects of spatial perception in the age of cyberspace, the rise of organic tendencies, questions and issues of womanhood. Amidst the aesthetic world of numerous new tendencies, the influences of 20th-century movements such as Color Field Painting, Action Painting, and Constructivism are also recognizable. The attributes of these movements are reinterpreted in the works within a contemporary context, transforming into a unique visual metalinguistic expression.

The works of the internationally renowned Spanish artist, Sonia NAVARRO (1975) are one cornerstone of the exhibition. Navarro, who received the BMW Painting Prize in 2023, stitches her paintings using faux leather, felt and various textiles, which were also included in the collection of the Reina Sofia in Madrid this year. The artist learned sewing from her grandmothers, expressing both the female power of creation and highlighting the predestination of sewing as a female labour amongst crafts through her expressive sewing technique. The pictures, collaged from cut-out geometric shapes, also hark back to the Constructivist tradition. Similar to multiple female artists of Constructivism – as Ljubov Popova or Sophie Taeuber-Arp – , Navarro also turned to the medium to question the sharp boundaries and hierarchical inequality between fine arts and crafts.

Adrienn Mária KISS (1978) pays homage to Georgia O’Keffe by incorporating female symbolics, vibrant and allegoric flower motifs reduced to sharp geometric forms in her works. Kiss seeks the synthesis of the geometric and the organic in her wall objects. In recent years, organic art has gained more visibility as a result of the increasing environmental awareness and

humankind's instinctive desire and longing for nature. In contrast to sharp geometry, Dániel SALLAY's (1985) sculpture points out the above-mentioned emergence of organic tendencies through the lush and contingent creative process of organic abstraction with its formal world and the tenderness of natural forms, patterns and materials.

Due to the medial changes of the last decades – including the appearance of cyberspaces among others–, sculpture constantly raises new questions and examines its most important role in new contexts: exploring the relationship between space, form and human perception. The shaped canvases of Árpád FORGÓ (1972) explore various aspects of the perception of space through the use of geometric processes (reflections, rotations, displacements) and the plasticity of luminous, gradient acrylic surfaces. Rooted in the traditions of post painterly abstraction, the works are built from given modular systems, redefining the boundary between image and object with rhythmically undulating flat and dimensional elements. Similarly, the classical geometric sculpture of Zoltán KOVÁCS (1991) is made of modules, mathematically repetitive identical shapes that create delimited spaces and cut-outs. His works also give an insight into the intimate spaces within the sculpture, revealing the raw immanence of the sculpture from welded panels, and the materiality of the material hidden behind the precisely made surfaces.

Within the exhibition Áron BARÁTH (1980) and Ádám BORUZZS (1990) paintings are in strong contrast with the aesthetics of geometric abstraction, pointing out the role of coincidence and emphasizing gestures. Passion and instinctive movements take the lead in Baráth's paintings, where the human body and personal specific tools are as guiding as the resembling digital colour palettes and gradient backgrounds. Whereas Boruzs's paintings are rather planned action paintings, rooted in the visual representation of digital signal processing programs and the mechanic waveforms' chaotic pattern. The top layer of his works is created with controlled lateral shifts of pastose paint. While scientifically based and carefully planned, this enables the final outcome of the momentary gesture to remain contingent.